

сность, и дѣто шѣ бѣде отсега натамъ,
и оуварденіе Народа отъ грамматическо
препираніе, отъ когго и до днешній денъ
теглатъ зло близосѣды сосъ Болгаре, си-
рѣчь: Сербе, Кроате, Боснацы, Славѣне
и Рагѣзцы.

Твердѣ за сапикасваніе нѣшо ѣ за
первое возрожденіе Болгарской Литтера-
турѣ това, че первыи, дѣто занеха да
печататъ по нѣшо, са' сосъ реченіе атъ,
сирѣчь: Докторъ Беровичъ (1824), А-
настасъ Стоановичъ (1825 и 1836),
Петаръ Сапѣновъ (1828), Архиман-
дритъ Неофитъ Котламинъ и Васкидо-
вичъ.

Какъ и да ѣ; но тауъ хвалимъ раз-
сѣжденіе ГГ. Македонца Христ. Павло-
вича Дѣпничанина, Огнѣновича и Апри-
лова, за да са изверлатъ изъ Грам-
матикѣ тѣизи мнимы членове: атъ, та,
то, и о, или а.

Покровители сего атъ, ако искатъ да
оупастратъ изреченіе простаго народа,